

Pracovní list

Václav Havel: Zahradní slavnost

[In Václav Havel: Hry. Praha–Brno, Host 2017, s. 20–23.]

PLZÁK: Tak co je nového u vchodu? Jak se bavíte?

Nevázne hovor? Zahradní slavnost patří všem!

TAJEMNÍK: Děkujeme, nevázne –

TAJEMNICE: Nevázne –

PLZÁK: Tak to je fajn! Vůbec je tak nějak fajn, že jste přišli, že tady sloužíte – klidně si zase sedněte – udělejte si pohodlí – uvolněte se – třeba se i odstrojte – zujte – vždyť jste, sakra, tak nějak sami mezi sebou! Tak co – jak se vám líbilo mé zahájení? Dobré, co? To víte – najel jsem na to tak nějak prostě lidsky, abych to tady trochu rozhýbal! Ten lidovej tón jsem si ovšem nezvolil – je mi prostě už tak nějak dán. Nesnáším totiž fráze a ostře se stavím proti každému planému řečnění. Jde to tak nějak už z mého založení: jsem totiž docela obyčejnej člověk z masa, krve a mlíka – prostě, jak se říká, jeden z vás! A klidně jezte, jestli máte co – nebudeme přece koukat na takové formality; víte, mně fakticky nic cizího není lidské! No nic – hlavně že se mi mezi váma podařilo vytvořit takovou přátelskou neoficiální atmosféru – jsem už prostě takový, že kam přijdu, tam je hned srandy kopec! No nic – Likvidační úřad je jistě potřebná instituce se složitou a rozsáhlou administrativní agendou. A přesto vám to tam někdy bohužel tak trochu ujede do byrogratismu! Všimly si toho už složky, rozříkalo se to nahoře – a výsledkem je tak nějak dnešní zahradní slavnost. Nebojte se, zatím skutečně nejde o nic jiného, než abyste se v první fázi tak nějak vopravdu lidsky uvolnili, vytvořili si mezi sebou takový nějaký hezký, teplý lidský vztahy a dali prostě tak nějak na rovinu hlavy dohromady, jak by se to dalo tam u vás prolufťovat. Vždyť vy, kluci, fakt nežijete tak nějak jako lidi, fakt! To víte, že může ženská otěhotnět i na Měsíci? Když jede na měsíc na dovolenou! Copak nejsme, sakra, všichni tak nějak z jedný český mámy? No nic – musím už jít, chci se podívat, jestli nevázne hovor v areálu. Bavte se tu zatím tak nějak beze mě!

Plzák odejde, dlouhá pauza.

TAJEMNÍK: Tak co doma? Co děti? Zlobí? Zlobí?

TAJEMNICE: Ani ne – nemám děti – nemám –

TAJEMNÍK: Co to? Co to? Nejste vdána?

TAJEMNICE: Nejsem – nejsem – a vy?

TAJEMNÍK: Taky ne – taky ne –

TAJEMNICE: A co děti? Co děti?

TAJEMNÍK: Ale to víte – zlobí – zlobí –

Pauza.

TAJEMNICE: Poslyšte – Velký parket A – díváme-li se na něj s odstupem času –

TAJEMNÍK: Co?

TAJEMNICE: Je v určitém smyslu opravdu –

TAJEMNÍK: Co?

TAJEMNICE: Větší než Malý parket C –

TAJEMNÍK: V nové historické situaci určitě!

TAJEMNICE: Zatajili nám to, že?

TAJEMNÍK: Ale nebojme se nyní otevřeně říct: přesuneme-li zábavu s rozmarnými rekvizitami na Velký parket A –

TAJEMNICE: Umožníme tím daleko většímu počtu úředníků zábavu s rozmarnými rekvizitami!

TAJEMNÍK: Dnes už se přece rozmarných rekvizit bát nemusíme!

TAJEMNICE: A není to zase jen past na myši?

TAJEMNÍK: Kolegyně!

TAJEMNICE: Promiňte! Velký parket A je skutečně velký! Obdivuji odvalu, s jakou nám to bylo odhaleno! Tak co doma? Co děti? Zlobí? Zlobí?

HUGO: Promiňte, ale kolikrát je Velký parket A větší než Malý parket C, tolikrát víc úředníků se může veselit s veselými nosy najednou! Kdo loví ryby u Klatov, nemusí skákat do jahodí! Šach!

TAJEMNÍK: No a? Říkat tyhle věci není dnes žádné hrdinství! Nechápete, že budeme-li donekonečna omílat dávno probojovanou pravdu, že Velký parket A je skutečně velký, nahradíme tím jen jednu frázi druhou? Ne, ne! O co dnes jde, to jsou činy, nikoli slova!

TAJEMNICE: Přesně to jsem prve měla na mysli – fakt!

Přichází Plzák.

Okruhy analýzy (dle struktury ústní zkoušky státní maturity z češtiny)

I.

→ **zasazení výňatku do kontextu díla**

→ **téma a motiv**

→ **časoprostor**

→ **kompoziční výstavba**

→ **literární druh a žánr**

II.

→ **postava**

III.

→ **jazykové prostředky
a jejich funkce ve výňatku**

IV.

→ **kontext autorovy tvorby**

→ **literární / obecně kulturní kontext**